

עמ"ת 9668/12/22 - ירין מלך חגי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 9668-12-22

בפני כבוד השופט דניאל פיש
העורר
נגד
המשיבה
בשם העורר: עו"ד רועי קרן
בשם המשיבה: עו"ד עמית רון

ירין מלך חגי
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת ס' פלג-קימלוב) מיום 5.12.2022, במ"ת 67372-10-21, בה קבע כי טרם מתן החלטה סופית בבקשתו לעיון חוזר, על העורר לפנות לשופט הדן בתיק העיקרי בבקשה לדחיית דיון הטיעונים לעונש.

רקע

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, תקיפה והיזק לרכוש, בגינו הוא מצוי בתנאים מגבילים החל מיום 31.10.2021. נכון למועד זה התנאים המגבילים כוללים מעצר בית חלקי, עם שני חלונות התאוררות יומיים.

3. ביום 26.1.2022 הורשע העורר על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס לו עבירות אלימות והופנה לעריכת תסקיר שירות מבחן טרם קיום דיון הטיעונים לעונש. בחודש אוגוסט הוגש תסקיר שירות מבחן במסגרתו צוין כי העורר לא הגיע לכל המפגשים הטיפוליים כנדרש, אולם הביע נכונות להמשיך בטיפול, ומשכך התבקשה דחייה. בית משפט הדן בתיק העיקרי נעתר לבקשה ונכון למועד זה התיק העיקרי קבוע להגשת תסקיר סופי וטיעונים לעונש ליום 11.1.2023.

4. העורר הגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו במסגרתה ביקש שישונו תנאי מעצרו כך שישהה במעצר בית לילי בלבד. כמו כן, ביקש כי יתאפשר לו לטוס לטורקיה לצורך עריכת ניתוח בריאטרי (קיצור קיבה), וזאת בין התאריכים 18.12.2022-24.12.2022.

עמוד 1

5. לאחר ששמע את טענות הצדדים, קבע בית משפט קמא כי טרם מתן החלטה סופית, וככל שהמבקש עומד על בקשתו, עליו לפנות לשופט הדן בתיק העיקרי בבקשה לדחיית הדיון, הואיל ובנסיבות העניין ונוכח נימוקי הבקשה לא ניתן לדון בה מבלי לכרוך אותה במצב ההליך בתיק העיקרי.

6. בית משפט קמא נימק החלטתו בכך שכיום חזקת החפות אינה עומדת עוד לעורר וכי ככלל ראוי שאדם שהורשע בעבירות חמורות לא יצא את גבולות המדינה טרם גזירת עונשו. עוד התייחס בית משפט קמא לתסקיר שניתן במסגרת התיק העיקרי ולדחייה שניתנה בעקבותיו, וציין כי הליך השיקום בעקבות הפרוצדורה הרפואית שהעורר מעוניין לעבור אינו עולה בקנה אחד עם ההליך הטיפולי, שכן היעדרות לבקשה תשהה את ההליך הטיפולי לתקופה ניכרת. בהתאם לכך נקבע שהמותב הדן בתיק העיקרי יבחן את השתלבות ההליך הרפואי עם הליכי הטיפול. עוד קבע בית משפט קמא כי התיק יובא למעקב בתוך 5 ימים.

טענות הצדדים

7. ב"כ העורר חזר על הטענות אותם שטח במסגרת הבקשה לעיון חוזר בפני בית משפט קמא. בתמצית, נטען כי העורר סובל מהשמנת יתר חולנית שמתגברת כשהוא שוהה בתנאים מגבילים. נטען כי מצבו הבריאותי מסכן את חייו באופן מיידי וכי הומלץ לו לעבור ניתוח הצרת קיבה באופן מיידי, דבר שלא מתאפשר בארץ בשל זמינות מועטה של תורים. נטען כי העורר פנה לבית חולים בטורקיה וזימן תור לביצוע הניתוח. נטען כי הוא מוכן להפקיד סכום כסף משמעותי כערבון להבטחת חזרתו ארצה. עוד נטען שלאור העדר ההפרות, הימשכות ההליך וההליך הטיפולי אותו עובר העורר, ניתן להקל בתנאים ולהורות שישהה במעצר בית לילי בלבד.

8. העורר טען ששגה בית משפט קמא בקביעתו שלא ניתן לדון בבקשה מבלי לכרוך אותה בהליך העיקרי. נטען כי לאחר הרשעתו נקודת האיזון השתנתה לכיוון חירותו של העורר ולא הגבלתה. נטען כי המקרה של העורר נופל לגדר המקרים החריגים שנקבעו בפסיקה של יציאה לזמן מוגבל ולצרכים רפואיים. נטען כי בנסיבות העניין אין חשש להימלטות מהדין שכן הנסיעה היא באשרת תייר לתקופה מוגבלת כשמרכז חייו של העורר בארץ. נטען כי אין אלטרנטיבה להליך בארץ משום שזמני ההמתנה ארוכים. נטען כי מסוכנות העורר אינה גבוהה. נטען כי ההליך הרפואי וההליך השיקומי דרים בכפיפה אחת ושכל מקרה העורר הוא זה שישא כל השלכה של ההליך הרפואי על שיקומו. נטען שההליך המשפטי נסוג למול מצבו הרפואי של העורר ויש להעניק לו טיפול רפואי מיטיבי. נטען כי בנסיבות בהן הניתוח צפוי להתקיים בתוך ימים בודדים לא היה מקום להשהיית ההחלטה. העורר הוסיף וטען ששגה בית משפט קמא עת לא הכריע בבקשת העורר להקלה בתנאים כך שישהה במעצר בית לילי בלבד.

9. ב"כ המשיבה טען כי החלטת בית משפט קמא אינה סופית. נטען כי לפי הפסיקה די באפשרות סבירה או חשש סביר שיציאת נאשם את תחומי המדינה תוביל לסיכול ההליך הפלילי. נטען שהדבר מתקיים בעניינו של העורר. נטען שכנגד העורר מרחף עונש מאסר על תנאי בגין עבירות דומות לאלה של התיק הנוכחי. נטען כי יש חלופה לניתוח בארץ וכי מדובר באחד מהתנאים הקבועים בפסיקה.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, עיינתי בפסיקה שהוגשה לעיוני וכן במסמכים הרפואיים, מצאתי שדין הערר להידחות. לצד האמור, יש להשלים את החלטת בית משפט קמא ביחס לשינוי תנאי המעצר למעצר בית לילי בלבד.

11. בכל הנוגע לטיעוני העורר ביחס לבקשתו לצאת לטורקיה לצורך עריכת הניתוח - החלטת בית משפט קמא אינה החלטה סופית, כאשר נקבע מפורשות שעל העורר לפנות בבקשה דחייה למותב הדן בתיק העיקרי ככל שהוא עומד על בקשתו, טרם ההכרעה בבקשה, והתיק אף נקבע לתזכורת פנימית בתוך חמישה ימים. משכך, מדובר בהחלטת ביניים בהליך המעצר, כאשר בפסיקה נקבע שרק במקרים נדירים יש להתערב בהחלטות אלה (בש"פ 460/19 דניאל דינקו נ' מדינת ישראל (נבו 20.01.2019); בש"פ 547/19 אברהים אבו עסא נ' מדינת ישראל (נבו 24.01.2019)). בנסיבות המקרה לא מצאתי שעניינו של העורר נופל לגדר אותם מקרים נדירים.

12. גם לגופו של עניין לא מצאתי להתערב בהחלטת בית משפט קמא במסגרתה נערך איזון סביר בין השיקולים הנוגעים לעניין. אכן, לעריכת הניתוח בעת הזו השלכה על ההליך הטיפולי אותו עובר העורר במסגרת התיק העיקרי והוא עלול להוביל לבקשת דחייה ממושכת במסגרתו, ומשכך יש הגיון בהחלטת בית משפט קמא בדבר הצורך בפניה בבקשת דחייה טרם קבלת ההחלטה, ולהימנע ממצב בו כובלים את שיקול דעתו של המותב הדן בתיק העיקרי.

13. כשלעצמי, מבלי להביע עמדה המחייבת את בית משפט קמא, סברתי שהיה זה ראוי שהעורר יפנה לבית המשפט הדן במעצר בבקשה מתאימה טרם זימון תור לניתוח והזמנת כרטיסי טיסה. שכן, במצב הדברים שנוצר הנאשם הציב בפני בית המשפט עובדות מוגמרות או כמעט מוגמרות. עוד בהקשר זה יובהר שעל אף שמצוין במסמכים הרפואיים שהגיש העורר שמומלץ לבצע את הניתוח באופן מיידי, בניגוד לטענות ב"כ העורר בשום מקום לא נכתב כי חייו של העורר מצויים בסכנת חיים מיידי. כל זאת, בשים לב שמדובר בניתוח שמבוצע במדינת ישראל כדבר שבשגרה, ולא נטען בפני שיש יתרון לביצועו דווקא בטורקיה, למעט מועד עריכת הניתוח. כמו כן, אכן, קביעת הניתוח למועד האמור אינה עולה בקנה אחד עם הבקשה לדחיית הדיון לצורכי טיפול במסגרת ההליך העיקרי, כאשר לא נטען בפני כי חלה החמרה משמעותית במצבו הרפואי של העורר מאז התקיים הדיון במסגרתו התבקשה וניתנה הדחייה.

14. לצד האמור, אכן נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא, בכך שלא נכללה בה התייחסות לבקשת העורר לשינוי תנאי מעצרו, כך שיוותר מעצר בית לילי בלבד. משכך, אני מורה לבית משפט קמא להשלים את החלטתו בעניין זה, לצד מתן החלטה סופית בבקשה ליציאה לטורקיה לצורך הניתוח.

15. בהתאם לאמור דין הערר להידחות, בכפוף להשלמת ההחלטה בעניין הבקשה לשינוי התנאים המגבילים לתנאי

מעצר בית לילי בלבד וקבלת החלטה סופית בבקשת היציאה מהארץ, כאמור.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.